
MOJE VINA

„Škola modlitby pro mladé dámy (ale nejen pro ně)“

Katecheze č. 21

Materiál vytvořila © Annabell Sirovátková 2018 / 2019

Pomůcky

Kříž a jména z Fima + svíčka a zápalky, kříž vytvořený při minulém setkání, texty ke zpytování svědomí z přílohy, šedé papíry, sešívačka a tužka pro každého, špendlíky.

Cíl

Setkání pokračuje v minulém tématu: modlitba „Otče náš“ a její prosba „ale zbav nás od zlého“. Ta úzce souvisí s kerygmatem: Ježíš spasil nás i celý svět. Podtématem této hodiny je „moje vina, moje trápení“. Účastníci si při osobní meditaci uvědomují, v čem jejich viny a trápení spočívají, a najdou pro ně patřičné místo: kříž.

Modlitba

Dobrý Bože, náš nebeský Otče, dnes před tebe chceme předstoupit s myšlenkou, že mnoho zlého – ať už ve vztahu k Tobě, k našim blízkým i k nám samým – nezpůsobil nikdo jiný než my sami. Nebyli jsme schopni jednat jako tvé svobodné a milované děti a uvědomujeme si to. Pomoz nám dnes poznat naše slabá místa, a dej nám do budoucna statečnost a odvalu k nápravě. Ať se vždycky umíme na sebe dívat pravdivě a s láskou, jako to děláš Ty. Amen.

Moje vina – aktivita k rozjímání

Toto setkání je vhodné realizovat v kapli nebo v kostele, kde umístíme v centru kříž, který jsme vyráběli minulou hodinu (můžeme na něm ponechat obrázky z předešlé katecheze). Pokud to není možné, uzpůsobíme prostor setkání co nejvíc účelu hodiny.

Po úvodní modlitbě vysvětlíme aktivitu: Minulou hodinu jsme se zabývali zlem ve světě; všechno jsme je nakonec svěřili kříži. Dnes se zaměříme na zlo a vše špatné, co se týká nás – tím, co nás trápí a co vnímáme jako naši vlastní vinu.

Nyní se rozesadíme v polokruhu kolem kříže, který jsme minule vyrobili. Každý si vezme část připravených šedých papírů, tužku a sešívačku. Budu pomalu číst zamyšlení a za každým odstavcem udělám přestávku – to je čas pro vás, abyste se mohli zamyslet, jestli se vás text nějak dotýká. Pokud v sobě objevíte něco, co vás trápí nebo čeho litujete, napište to na jeden šedý papír – každou věc na jeden. Poté ho složte a prošijte sešívačkou.

Až celé zamyšlení dokončíme, připevníme naše soukromé bolesti pomocí špendlíků na kříž – můžeme si být jisti, že je nikdo nebude číst, a ani si o tom vzájemně nebudeme povídat. Je to věc mezi každým z nás a Bohem.

Poté, co aktivita skončí, necháme dostatečný prostor ticha (toto setkání může být kratší). Poté se krátce pomodlíme, případně využijeme píseň. Nakonec společně kříž odneseme a uložíme ho bezpečně tak, aby k němu neměl nikdo přístup (zavěšené lístky se nemají dostat nikomu mimo společenství do ruky). Poté se s účastníky rozloučíme. Pokud je to vhodné, mohou účastníci dostat text zamyšlení s sebou / případně alternativu „Zpytování svědomí“ z přílohy.

Navrhovaná píseň

Ježíši ukřižovaný (MH 445, Koinonia 154,

<https://zpevnik.proscholy.cz/pisen/181/jezisi-ukrizovany>)